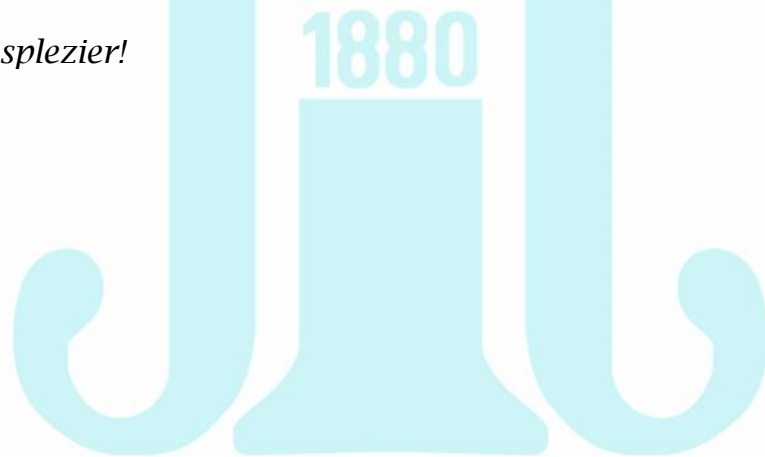

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BRUG IN DE NEVEL

Toneelspel in tien scènes

door

Jack Jacobs

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1999
Nr. 2582

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur JACK JACOBS vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/011
ISBN 978-90-385-0621-0

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Jack Jacobs
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-1 heer)

AN, Echtgenoot van Bert en een kennis van Mien.

BERT, Beroepsmilitair, ± 40 jaar.

CARLA, Vriendin van Bert, ± 23 jaar.

MIEN, Moeder van Carla. (Een gezet type)

DECOR

De linkerhelft van het toneel vormt de woonkamer van An en Bert. Er staat een halfhoge kast een tafel en twee stoelen. Op de kast staat een telefoon en een dienblad waarop twee glazen en een cognacfles. Tussen het dienblad en de telefoon staat een trofee. De rechterhelft van het toneel vormt de kamer van Carla. Naast iedere kant van het bed staat een nachtkastje.

Scène 1

[Fade in op de woonkamer van An en Bert.]

AN : Wil je dat ik iets voor je meebreng?

BERT : *(Onverschillig.)* Hoe bedoel je?

AN : Ik ga boodschappen doen.

BERT : Oh.

AN : Als je wilt kun je meegaan.

BERT : Daar heb ik geen zin in.

AN : Toe! Net als vroeger. Gezellig.

BERT : Nee! Ik blijf thuis. ... Breng maar chocolade mee.

AN : Sinds wanneer ben jij verzot op chocolade?

BERT : Ben ik altijd al geweest.

AN : Ik heb je die nog nooit zien eten!

BERT : Dat doe ik ook alleen maar als jij er niet bent.

AN : Jaja! Als ik er niet ben.

BERT : Dan ontwaakt de vreetlust in me. ... *(Onwerkelijk. Heft armen en suggereert met zijn handen de klauwen van een roofdier.)* Aaaaaah!!!

AN : Doe niet zo mal.

BERT : Twee plakken graag.

AN : Is dat niet een beetje veel van het goeie?

BERT : Ga nou maar.

AN : Zeg! Je bent vrij vandaag. Commanderen doe je maar op je werk. Ook als je daar niet aan je trekken komt dan kun je je thuis toch wel normaal gedragen.

BERT : Jaja!

AN : Heb je nog een boek nodig van de bieb? Daar loop ik ook even binnen.

BERT : Boek? Ik zou niet weten welk.

AN : Dan zal ik eens voor je kijken.

BERT : *(Schamper.)* Doe dat!

AN : Als je mij toch niet had.

BERT : Ja!

AN : Dan ga ik nu.

BERT : (*Ontwijkt zoen.*)

AN : Nou zeg. Ik me anders wel gewassen hoor. (*Af.*)

BERT : (*Zucht.*) 't Is allemaal zo'n verrekte gewoonte, zo'n automatisme: (*Spreekt Anna.*) 'Wil je dat ik iets voor je meebreng.' 'Dan kun je je thuis nog wel normaal gedragen.' 'Heb je nog een boek nodig van de bieb.' 'Dan zal ik eens voor je kijken.' 'Ik heb me anders wel gewassen hoor' 'Doe niet zo mal.' (*Korte stilte.*) De schijt krijg je ervan. Waarom duld ik dit nog? Tolereer ik haar eigenlijk nog? (*Fade out.*)

Scène 2

(*Fade in op het bed waarin de zieke Carla ligt.*)

MIEN : (*Komt op met een glas water en pillen.*) Hier zijn je pillen kind. (*Schudt Carla's kussens op.*)

CARLA : Zijn ze nog nodig mam?

MIEN : 't Is beter dat je ze blijft innemen.

CARLA : (*Doet de pillen in haar mond en drinkt het water. Trekt een overdreven 'vies' gezicht.*) Nou slik ik dat spul al zo lang; maar ik kan nog steeds niet aan die smaak wennen.

MIEN : 't Zijn geen snoepjes.

CARLA : Troep is 't.

MIEN : Maar goed voor jouw lichaam.

CARLA : Daar merk ik anders niets van.

MIEN : Dat komt nog.

(*Korte stilte.*)

CARLA : Zou hij komen vandaag?

MIEN : Ik heb niets van hem gehoord. Maar ik hoop 't voor je, en anders komt ie morgen wel. 't Helpt als je aan hem denkt.

CARLA : Ik doe niets anders.

MIEN : Je moet aan de toekomst denken.

CARLA : Welke toekomst? ... Schuif 't niet weg mam.

MIEN : Doe ik niet kind. Ik wil alleen dat...

CARLA : Tuurlijk... ! Ik ben zo onrustig als hij er niet is.

MIEN : Naar 't schijnt heb je met hem meer te bespreken dan met mij.

CARLA : Bert is zo lief mam, zo ontzettend lief.

MIEN : Ik ben blij dat ie er is voor je.

CARLA : Hij heeft 't moeilijk thuis.

MIEN : Dat kan ie best aan.

CARLA : Vind jij 't niet erg?

MIEN : Hij moet een keuze maken. (Af.)

(Fade out.)

Scène 3

(Fade in op de woonkamer.)

AN : *(Komt op met een stapel boeken. Laat die met enig geluid op de tafel vallen.)*

Daar ben ik weer.

BERT : *(Zit in een armstoel. Leest de krant.)* Ja! Dat hoor ik.

AN : Ik heb toch dat boek wat ik steeds heb willen lezen eindelijk kunnen bemachtigen
: Telkens als ik in de bieb was dan was het uitgeleend. *(Gaat aan de tafel
zitten. Bladert in de boeken.)*

BERT : Dat is fijn voor je.

AN : 'Over de drempel van de dood'! Mooie titel hè?

BERT : Nou zeg!

AN : Berichten van 'klinisch gestorvenen'.

BERT : Een beter onderwerp om je in te verdiepen ken jij zeker niet.

AN : Ik snap niet dat jou dat zo irriteert.

BERT : Jij bent door die dingen geobsedeerd.

AN : Nee! Ik ben alleen maar wat breder geïnteresseerd in de dingen die voorvallen op
de aardkloot.

BERT : Metafysische onzin.

AN : Daar kom je vanzelf nog wel achter.

BERT : Ja! Jouw zoektocht naar tunnels naar de eeuwigheid.

AN : Kun jij je dan voorstellen dat er niets is?

BERT : Ja!

AN : Dat kan geen mens.

BERT : Ik zie alleen maar wormen. Ze kronkelen uit mijn neus. Zoeken het zachte vlees van mijn gelaat en vreten traag mijn schedel en botten kaal.

AN : Bah! Moet dat nu?

BERT : Dat is pas werkelijkheid.

(Korte stilte.)

AN : Trouwens! Voor jou heb ik ook een mooi boek meegebracht.

BERT : Voor mij?

AN : Ja! 'De acht van Stanleystad,' gaat over een groep soldaten die naar Congo zijn gestuurd. Ik dacht laat ik die ferme sergeant van me maar eens verrassen. Bovendien dacht ik dat het onderwerp je wel zou interesseren.

BERT : Ik zal 't eens doorbladeren.

AN : Erg enthousiast klinkt dat niet. Die biebjuf heeft me dat boek speciaal voor jou aangeraden.

BERT : Nee toch!

AN : Gaat over jongens die pech hadden. Tijdens hun eerste missie komen ze al in krijgsgevangenschap terecht.

BERT : Mooi zootje.

AN : Is dat alles wat je daarop kunt zeggen?

BERT : *(Zwijgt.)*

AN : 't Zijn collega's van je.

BERT : Zoiets overkomt mijn mannen niet. Die kijken uit.

AN : Doe niet zo onheus.

BERT : Je hebt gelijk. Kan iedereen overkomen. ... Maar je weet toch dat ik niet zo'n lezer ben.

(Korte stilte.)

AN : Je raadt nooit wie ik ben tegen gekomen in de bibliotheek.

BERT : Nee! Dat raad ik nooit. Maar je zult 't me zo wel zeggen. (*Vouwt de krant dicht en legt die naast de stoel.*)

AN : Mien! Ik moest je de groeten doen. Ik heb haar op de koffie gevraagd.

BERT : Zo! ...

AN : Ik wist niet dat ze jou ook kende.

BERT : Kennen is ook te veel gezegd. ... Vluchtig.

AN : Oh.

BERT: (*Staat op.*) Ik moet gaan.

AN : Waarheen?

BERT : (*Laat het haar geloven.*) Doe nou niet alsof je dat niet meer weet!!

AN : Ik weet van niets.

BERT : Ik heb 't je toch verteld.

AN : Nee! Dat zul je wel gedacht hebben.

BERT : Dat maakt ook niet zoveel uit.

AN : Had ik weer even de indruk dat we gezellig waren.

BERT : Ik! ... Ik heb vergadering.

AN : Je hebt altijd iets als ik wat wil.

BERT : Ik kan 't ook niet helpen.

AN : Meneer kan 't niet helpen.

BERT : Ik ga nu niet opbellen dat ik niet kom.

AN : Nee! Vooral niet doen.

BERT : Zeker weten.

AN : Aan je rang denken. Sergeanten slaan geen figuur.

BERT : Ik heb die mensen van de schietvereniging beloofd dat ik er zou zijn. ... (*Loopt heen en weer.*)

(*Korte stilte.*)

AN : Ze kwam ook een boek halen.

BERT : Wie?

AN : Nou! Mien.